Dospělé radši čert a Mikuláš nestraší. Nemá to už cenu

Na této straně bývá vždy v pondělním vydání rozhovor s vybraným manažerem nebo majitelem severočeské firmy. Pro dnešek je ale vyhrazena pro čerta a Mikuláše. **Jak jdou této dvojce „kšefty“** v mosteckém Divadle rozmanitostí?

Dnes je uvidíte prakticky všude. Budou chodit ulicemi měst, navštíví školy i rodiny. Dělají to v tento den už dlouhá léta. Mikuláš a čert. „Já vnímám čas jinak než vy dole. Pro mě je ten rok vlastně týden. Když nejsem u dětí, sedím na svém obláčku a pozoruji světské hemžení. Nic si nezapisuju, ale všechno si pamatuju. Ukládám si kdo, co a jak se choval. Pak to zohledním v nadílce,“ prozradil Mikuláš. „My to máme těžký. Musíme topit, shánět dřevo, uhlí, míchat kotle. Ono taky dostat se nahoru na zem není úplně jednoduchý, výtahy nejsou... je to dřina,“ přidal se čert.

MF DNES se s nimi setkala v mosteckém Divadle rozmanitostí, kde v této době probíhají tradiční mikulášské nadílky po loutkových představeních, která se tu hrají. Vyprodaná bývají už v polovině listopadu. „Zájem je obrovský. Vše pro veřejnost je vyprodané. Chodí i školní třídy. Představení s nadílkou je přes deset, hrajeme je od prvního do sedmého prosince, vždy dvakrát denně. Vždy pohádka a k tomu mikulášská nadílka,“ uvedl umělecký šéf Tomáš Alferi. „Máme několik různých verzí kostýmů. Dělalo se tu hodně představení, kde byli čerti nebo třeba sv. Petr. Z pozůstatků se dává výbava dohromady,“ doplnil režisér Antonín Klepáč.

Je chození za dětmi taková dřina, jak to vypadá?
Mikuláš: Není to práce těžká, ale radostná. Osobně už se nemůžu dočkat. Těžké je jen nosit ty balíky.
Čert: Pro čerta to těžké je hlavně na závěr. Když se má s dětmi rozloučit, tak už chraptí. Tohle dělat celý den, křičet a řvát, to je hodně namáhavý.

Čert tedy potřebuje nějaký speciální trénink na hlasivky?
Čert: Jo, jo. Trénink nebo pití. Třeba med nebo vincentku.

Jak poznáte, jestli je dítě hodné, nebo třeba taky trochu zlobí?
Mikuláš: My, kteří sídlíme v Nebi, na to máme zvláštní nadání. To se těžko vysvětluje, já si přesně pamatuju, jestli Pepík 13. března neodmlouval tatínkovi a šel spát s vyčištěnými zuby.
Čert: My si na rozdíl od něj nepamatujeme vůbec nic. My se nemejeme, lžeme a chtěli bychom to i po těch dětech. Aby si nečistily zuby, aby smrděly jako my. Jenomže ti nahoře nám to nějak kazí. Nutí nás, abychom se ptali na takový hlouposti jako třeba jestli se učí. Já chodil do školy tři sta let a neučil jsem se nikdy.
Mikuláš: Tři sta let do stejného ročníku. Hrůza.

Takže vy ty zlobivce vlastně nechcete odnášet s sebou, vy je chcete jen popíchnout, aby se vám trochu podobali...
Čert: My bychom je odnášeli, ale nejsou pytle.
Mikuláš: To je výmluva. Já si pamatuju na jednu holčičku. Jmenovala se Káča a chtěl ji odnést na zádech...
Čert: To mi radši nepřipomínej.

Proč vlastně chodíte za dětmi a nikoliv za dospělými, kteří by si to často zasloužili mnohem víc?
Mikuláš: To je problém. Dospělí v nás, a to se netýká jen mě, ale i hastrmana a dalších bytostí, přestávají věřit. Na naši existenci to nic nemění, my budeme existovat dále, ale pokud v nás někdo nevěří, nemůžeme tady na zemi na něj uplatňovat své nároky. Tak to prostě je. Děti, zaplaťpámbu, si ještě dokážou popovídat s vodníkem i meluzínou či s hejkalem projdou permonickou slují.
Čert: Byly doby, kdy jsme chodili pro dospělé. V poslední době už to ale neděláme, protože by se v pekle nikam nevešli. Kotle jsou plné a na nové nemáme.

Takže na čerty dospělí ještě aspoň trochu věří?
Čert: To ano. Občas někoho oslovím a je vidět, že se čerta pořád trošičku bojí.
Mikuláš: Je to principiální záležitost. Když kluk převede přes ulici stařečka, nikdo mu nepoplácá po rameni a nechválí ho. Pokud ale udělá špatný skutek, všichni se seběhnou a vrhnou se na něj. To je v pořádku, ale mě by potěšilo, kdyby se takhle seběhli i k tomu, který udělal něco správně. Z toho bych měl velkou radost.

Změnila se u vás za ta léta nějak technika a technologie, nebo stále zůstáváte u klasiky – řetězy, pytle, mikulášská berla?
Čert: Pořád postaru. Ale konečně jsme vyfasovali nové kabáty.
Mikuláš: Já jsem velký ctitel tradice. Zůstávám také stále u klasiky. Děti se nám třeba snaží psát esemesky, ale nevím, kde by vzaly to správné číslo. Navíc je to zbytečné. Já vím, co si kdo přeje.

Reagují děti pořád stejně?
Čert: Myslím, že ano. Každý v nich vidí svou projekci.

Mění se nějak i dárky, které dětem dáváte?
Čert: Protože musíme hodně topit pod kotli, nemůžeme už bohužel dávat tolik uhlí. To mě trochu mrzí.

Nemáte někdy chuť něco z těch dobrot sníst?
Čert: V balíčcích bývá hodně čokoláda. A o té se říká, že je to ďábelská potravina. My si ji dáváme rádi. Občas si kousek uloupnu, obzvlášť rád z těch figurek Mikuláše.

Jak se rozhodujete o strašení a chlácholení? Je to stále stejné, nebo vždy jiné?
Mikuláš: Vidím auru kolem člověka a podle toho reaguju. Když je to práce pro čerta, dám mu pokyn a on začne řádit. Pokud ne, je to pro mě příjemné a někdy dojemné, ale čert se tak trochu nudí.

Co je nejsložitější?
Mikuláš: Když vtrhneme do sálu, je to show pro všechny. Předávání dárků a povídání si s dětmi, to už je ale záležitost jednoho konkrétního dítěte. V tu chvíli jsme tam jen pro něj.
Čert: A pro mě je dost náročné líčení. Je dlouhé, špatně jde dolů a musím ho i několikrát denně opakovat.

Ondřej Černý

PROFIL

Mikuláš a čert

Svatý Mikuláš byl byzantský biskup, který proslul svou štědrostí. O jeho životě se ví málo. Zemřel mučednickou smrtí zřejmě 6. prosince před polovinou 4. století. Jen málokterý světec je patronem tolika lidí a živností, ochraňuje – obchodníky s vínem i krajkami, mlynáře, námořníky, ale především děti. Za českými dětmi chodí už od 13. století v předvečer svátečního dne přímo domů a naděluje jim cukrovinky a dobroty. **Navštěvovat je má vždy spolu s andělem a čertem, jako symboly dobra a zla. V české pohádkové tradici jsou čerti obyvatelé pekla, do něhož se snaží získat duše hříšníků. Bývají mdlého rozumu, ale nevyplatí se je podceňovat.** Nejsou ale temnou silou, jakou bývá ďábel v jiných zemích. Při nadílce v mosteckém Divadle rozmanitostí představoval Mikuláše Tomáš Alferi (umělecký šéf) a čerta Antonín Klepáč (režisér).
Zdroj: Wikipedia.org, iDNES.cz

„Není to práce těžká, ale radostná. Osobně už se nemůžu dočkat. Těžké je jen nosit ty balíky.“
Mikuláš

Bojíte se? V mosteckém Divadle rozmanitostí se každoročně uskuteční zhruba deset besídek, při kterých jsou děti obdarovávány, nebo naopak strašeny. V hlavních rolích je tradičně čert (neboli Antonín Klepáč) a Mikuláš (neboli Tomáš Alferi). Mají se svou show velký úspěch.
Foto: Karel Pešek, MF DNES

Krátce

LITOMĚŘICE

Sbor strážníků se o město stará už 20 let

Z pěti strážníků před dvaceti lety se počet členů Městské policie Litoměřice zvýšil na dnešní tři desítky. Používají při své službě moderní vybavení včetně kamerového systému, který se každý rok rozšiřuje. Výročí dvaceti let existence si strážníci připomínají v těchto dnech. Ti, kdo slouží ve sboru deset a více let, dostali pamětní list a hodinky. Stejné ocenění převzali i tři státní policisté, kteří s městskou policií dlouhodobě spolupracují. (tka)

TEREZÍN

Město může opravit Jízdárnu, má povolení

Stavební úřad Litoměřice vydal minulý týden stavební povolení na opravu Jízdárny v Terezíně. Jde o jednu ze čtyř staveb projektu, který připravilo město Terezín společně s Ústeckým krajem a na který získaly půl miliardy korun z evropských dotací. V Jízdárně se zrekonstruuje například střecha, zdivo či rozvody elektřiny, aby v ní mohla opět fungovat jezdecká plocha jako za Rakouska-Uherska. Kromě toho bude sloužit také ke společenským akcím či výstavám. (tka)

ÚSTÍ NAD LABEM

Medvědici v zoo uspali, aby jí zkrátili drápy

Uspat medvědici Bibi museli v minulých dnech ošetřovatelé v ústecké zoologické zahradě. Důvodem byl kosmetický zákrok, a to zkrácení drápů. Samice Bibi totiž našlapuje trochu jinak než tři další malajští medvědi v Ústí, při chůzi se drápy tolik nedotýkají země, tudíž si je přirozeně neobrušuje. Proto hrozí, že jí drápy budou přerůstat do chodidel. Na „manikúru“ musela počtvrté během dvou let. Malajští medvědi jsou v Ústí nad Labem od roku 1987. (tka)

ROUDNICE NAD LABEM

Maminky si porodnici prohlédnou i na internetu

Maminky, které chtějí přivést na svět své dítě v roudnické porodnici Podřipské nemocnice s poliklinikou, si mohou prostředí od začátku prosince prohlédnout i na internetu. Nemocnice z Roudnice nad Labem totiž na své webové stránky umístila virtuální prohlídku porodnice. Vedle pokojů pro rodičky s dětmi je možné si prohlížet třeba ambulanci nebo samotný porodní sál. V roudnické porodnici se během letošního roku narodilo každý měsíc v průměru asi třicet miminek. (tka)

LUBENEC

Lidé věnovali na opravu kostela už přes 80 tisíc

Od letošního července do listopadu získal Lubenec na Podbořansku ve veřejné sbírce od občanů přes 81 tisíc korun, které shromažďuje na dokončení opravy fasády kostela svatého Vavřince v centru obce. Sbírka potrvá až do konce března. Lubenečtí na opravu fasády získali letos 1,37 milionu korun díky Česko-německému fondu budoucnosti. Aby ale novogotický kostel byl příští rok z vnějšku opravený celý, je potřeba, aby Lubenec sehnal ještě půl milionu korun. (tka)

Fórum čtenářů

výběr z dopisů, kráceno

Vyděrači z Greenpeace se potřebovali zviditelnit

Vyděrači z Greenpeace, ne aktivisté, se opět potřebovali zviditelnit (minulé pondělí zhruba 20 aktivistů z hnutí Greenpeace obsadilo rypadlo v hnědouhelném dole ČSA u Litvínova. Chtěli upozornit na problematiku (ne)prolomení limitů uhelné těžby – pozn. red.). Vadí jim, že rada kraje rozhodla jinak, než si přejí oni, kteří jediní vědí, co je správné. Oni tu svoji správnou budoucnost pro většinu „hlupců“ vybojují za každou cenu. Páchání přestupků, bránění v podnikání. To je to nejmenší, co dopadá na ostatní občany.
Výsledkem jejich vydírání je skokové zdražování plateb za energie. Je zajímavé, že neprotestují stejně proti RWE, fotovoltaice, větrným elektrárnám a pěstování řepky, přestože je již dávno prokázané, že mají na životní prostředí neméně negativní vliv. Zřejmě tito na rozdíl od uhlobaronů spořádaně platí výpalné. Pardon, sponzorské příspěvky do kasy Greenpeace. Přece z něčeho musí také nezištní zachránci planety žít. Jsem dlouholetý předplatitel MF DNES, ale už mě nebaví číst plamenné články zeleného nadšence Ondřeje Černého, který se zřetelně jeví být mluvčím těchto ekoteroristů. Bohužel MF DNES v současnosti díky němu vypadá jako neobjektivní hlásná trouba zelených zaslepenců typu Rovenský, Buřt apod., kteří si ze zelené ideologie udělali dobrou živnost. Pár těchto všeznalých a neomylných fanatiků má v MF DNES několikanásobně větší prostor než zbylých 99 % společnosti. Závěrem jen řeknu, že kdyby parta posthipíků v čele s Rovenským vlezla na můj bagr, tak by jim pak jejich kamarád Černý mohl napsat už jenom nekrolog. Co se dá jedině udělat s parazitem, aby vás nezahubil? Naslouchat mu, diskutovat s ním, chápat ho? Ne, prostě zlikvidovat.
Zdeněk Kolbaba, Most

Aktivisté z Greenpeace se do dolu ČSA dostali minulé pondělí.
Foto: Greenpeace

Z Krupky může být Las Vegas. Ale pro gamblery na dávkách

» Pokračování ze strany B1

„Tohle jen dále zesílilo spekulace, co stojí za až vozením problémových Romů do Krupky v posledních letech,“ nebere si servítky Maleček. Podle starosty Matouše je ale podobná kritika neopodstatněná. V Malečkovi vidí oponenta, na jehož argumenty nechce reagovat. „Pana Malečka mi ani necitujte. Za něj byl nárůst automatů a heren a teď si hraje na spasitele.“

Provoz automatů a heren vynese Krupce asi 4 miliony korun ročně. Matouš se nebojí, že si peníze za automaty vyberou daň v podobě zvýšené kriminality a zneužívání sociálních dávek. „My vůbec nemáme problém s tím, že by chodili sociálně slabí z naší sociálky do heren a stáli tam jak husy v řadě za sebou. Viděl jsem v restauraci paní od rodiny pomalu v seniorském věku s nákupem v síťovce, proházela tam pětistovku, zacvrnkala si a šla spokojeně domů.“

Krupka tak jde opačnou cestou než třeba Bílina, Jiříkov či naposledy Litvínov, jež provoz automatů výrazně omezily i za cenu méně peněz v městské kase. Důležité je ale zmínit i nový trend hazardu, a to zprovozňování videoloterijních terminálů. K těm se města a obce staví benevolentněji. Vymlouvají se totiž na to, že jejich provoz spadá pod kompetenci ministerstva financí. Zajímavým precedentem je ale rozhodnutí Ústavního soudu, kdy Chrastavě povolil i regulaci těchto strojů.

O podobné vyhlášce přemýšlí spousta obcí po celé republice. Starosta Matouš ale o ničem podobném zatím nechce přemítat.

Martin Krepindl

Starosta Krupky Zdeněk Matouš se nebojí, že by lidé házením peněz do automatů zneužívali dávky.
Foto: Archiv

INZERCE

Koupím

Koupím staré sklo porcelán sošky hračky a nábytek ze 50-70let.Také starožitné sběratelské věci-hodiny, obrazy, lampy, reklamní a vojenské věci. Tel: 776 118 764.

Knihy, LP, pohledy, plakáty. T: 603469105

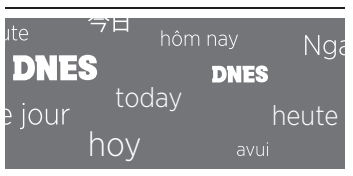

PETICE VLÁDĚ ČESKÉ REPUBLIKY!
STRANA ZDRAVÍ SPORTU PROSPERITY
STOP
ABSURDNÍ PODPOŘE NEPŘIZPŮSOBIVÝCH
PETICE NA: www.sportovci.info